

ER DU MONGOL – ELLER HVAD??

Når handicappede rykker ind
i en "normalidrætsklub"...

PROJEKTET

Et drømmehold med plads til alle

KLUBBEN FOR ALLE?

En bøn fra en forælder

Hvad vidste vi på forhånd:

1. Behov for unge med handicaps for at komme ud i normalidrætten
2. Vi er selv en social klub
3. Vi har interesserede og engagerede trænere og holdledere

Hvad vidste vi ikke:

1. Hvor mange vil tilmelde sig?
2. Hvilke diagnoser vil være fremherskende?
3. Hvilke økonomiske ressourcer kræves?
4. Hvilke kvalifikationer bør vi have?
5. Hvor længe holder klubbens motto, når de handicappede spillere rykker ind?
6. Kan man bare skære alle psykisk handicappede over en kam – eller giver det konflikter?
7. Hvem kan vi spille kampe mod?
8. og meget meget mere 😊

Lidt kronologi og anden data:

- August 2006: 7 spillere
- August 2007: 18 spillere
- Nu: 27 spillere
- Spillernes alder fra 15-35

- Dengang: 3 trænere og 1 holdleder.
- I dag: 2 trænere og 2 holdledere.

- Ansøgt om 142.000 over 2 år (2007-08)

Fik vi besvaret vores spørgsmål?

1. Overvældende tilstrømning uden PR
2. Udviklingshæmmede, autismespektrum-lidelser & andre diagnoser (ADHD mm.)
3. Første 2 år 142.000, fordi vi havde dem 😊
- derefter ca. 10.000 pr. år (se senere)
4. Træner uddannelse og pædagogisk baggrund
5. Hér vender vi tilbage til første dias...
6. Det kan klart give konflikter.
7. Vi er ikke alene, men organisationen mangler
(eller rettere: vi passer ikke helt til organisationen 😊)

Fortsættelse følger...

Økonomi – hvilke poster?

- Udstyr og tøj
- Trænerkurser – og pædagogiske kurser...
- Sociale arrangementer.
Mange spillere kan få deltagelse betalt gennem behandlingssystemet, men ikke alle
- Transport. Både til kampe og til enkelte spillere, da de kom langvejs fra
- Turneringer, hvor andre inviteres, da modstandere ikke hænger på træerne
- I projektårene betalte vi kontingent til moderklubben for spillerne

Målsætninger og rammer for træning og dagligdag

- Alle skal lære noget / blive bedre til en ting i løbet af en halvsæson
- Vi skal have en god stemning, hvor alle taler ordentligt og er søde ved hinanden
- Vi skal være en del af klubben
- Vi skal spille kampe mod andre
- Vi skal skabe netværk for spillerne – indbyrdes og med andre klubmedlemmer (samt i Ungdomsklubben i Marievang)

Klubben for alle...

- Trænere omkring os tænker ikke altid over, hvilket sprog der bruges under træning og kamp.
- Vi kan ikke træne ved siden af damehold ☺
- Når krybben er tom (få baner, mange hold)
- Flytning af træning og kampe er "no-go" for et handicaphold
- Udslusning til andre hold: lykkedes ikke
- Holdet er en "klub i klubben"

Andre ting, vi opdagede

- Unge autister er tit gode fodboldspillere
- Unge autister er ofte ikke så gode, som de tror
- Svært at udsluse pga. mangel på faste rammer på andre hold og tonen på seniorhold samt mgl. selvforståelse.
- Konflikter kan nemt opstår ml. unge med forskellige diagnoser – men hér er det godt med en "rigtig" træner, hvis ord er lov.
- Vi havde ret: identifikationen betyder alt. Mange unge handicappede ønsker at være en del af normalidrætten.
- Projektet blev en succes, fordi det opstod af et behov og ikke var et "tænkt" projekt.

Kan vi rumme succes'en?

Inklusion er "Det nye sort" - men hvor meget kan man forvente af foreningslivet?

Alle unge skal have lov til at sige:
"Jeg går til fodbold"

